

Az Európai Unió új energiastratégiája és az Európai Kis- és Középvállalkozások Szövetségének álláspontja ezzel kapcsolatban

2006-ban megkezdődött a közös európai energiapolitika kidolgozása.

A 2006 elején jelentkező gázimport ellátási zavart követően az Európai Bizottság 2006. március 8-án közzétett Zöld Könyve, valamint a Tanács hozzájárulása alapján az Európai Tanács március 23-24-i ülése egy új – a belső és külső aspektusokat egyaránt átfogó – közös energiapolitika kidolgozására szólított fel. Az Európai Bizottság és a Tanács főtitkára a 2006. júniusi Európai Tanács elé terjesztette az energetikai stratégia céljait, eszközrendszerét, a külső energiafüggőség elleni intézkedéseket felvázoló – vitaindító – dokumentumot.

A **2006. második félévi finn elnökség** a közös energiapolitika, az energiapolitika belső és külső jegyei közötti koherencia, továbbá más politikákkal, mint pl.: a környezetvédelmi (éghajlatváltozás), ipar-, kereskedelem- és fejlesztéspolitikával való összhang megteremtésének kérdését – az Európai Tanács fenti határozataival összhangban – kiemelt témaként kezelte.

Az állam- és kormányfők 2006. október 20-án Lahtiban megrendezett informális találkozójának – amelyre az orosz elnököt is meghívták – egyik központi témája az **energia-külpolitika és az ellátásbiztonság** kérdése volt. A Bizottság 2006. október 11-én tette közzé a közös energia külpolitikáról szóló koncepcionális javaslatait, míg október 19-én az energiahatékonyságról szóló cselekvési tervét. A Lahti-i informális csúcs a Bizottság koncepcionális javaslatait tükröző dokumentumra támaszkodva, egy koherens európai energia külpolitika továbbfejlesztését és a 2007 tavaszi Európai Tanácson elfogadásra kerülő EU energiastratégia előkészítését szolgálta. Az Energia Tanács 2006. novemberi ülése is megvitatta az uniós energiapolitika nemzetközi kapcsolatainak, valamint az energiatermelés és a fogyasztás fenntarthatóságának kérdéseit is.

Az EU harmadik országokkal folytatott bilaterális energetikai kapcsolataiban az **Oroszországgal folytatott együttműködés** kiemelt szerepet kapott a finn elnökség alatt. A finn elnökségnek sikerült elérnie, hogy az energia dialógus szorosan kapcsolódjon a Partnerségi és Együttműködési Megállapodás 2007-ben esedékes megújításához. Az energiapolitika szerepelt a 2006. december 8-án, Brüsszelben megtartott EU-Orosz Állandó Partnerségi Tanács napirendjén is.

A finn elnökség alatt lépett életbe az **Energia Közösségről szóló szerződés** (Energy Community Treaty), és újabb négy országnak (Norvégia, Törökország, Moldávia, Ukrajna) az Energia Közösségbe megfigyelőként történt bevonásával tovább folytatódott az Energia Belső Piac újabb harmadik országokra való kiterjesztése. Az EU két új energia stratégiai partnerrel (Kazahsztán és Azerbajdzsán) írt alá együttműködési nyilatkozatot. Az Európai Bizottság az európai szomszédságpolitika eszköztárának fejlesztéséről szóló 2006. december 4-i közleményében a közlekedési és energetikai infrastruktúra fejlesztésére két,

összesen egymilliárd euró nagyságrendű szomszédságpolitikai pénzügyi támogatási alap létrehozását javasolta.

Az Oroszország és Fehéroroszország közötti kőolaj árviata következtében, 2005-2006 teléhez hasonlóan, 2007 januárjában ismét – ezúttal kőolaj-szállítási – problémák léptek fel, amelynek következményei Németország mellett elsősorban az új EU-tagállamokat érintették. Bár az orosz kőolajnak Fehéroroszországon keresztül történő szállítása kérdésében a két érintett ország államfője által kialakított kompromisszum eredményeként az orosz fél felújította az Európai Unió államaiba irányuló kőolajszállítást, az EU nevében az Európai Bizottság energiaügyi biztosa tiltakozott az orosz félnél a kőolajcsapoknak a fogyasztó EU-tagállamok előzetes értesítése nélküli elzárása miatt. Az Oroszországból tranzitállamokon keresztül érkező olaj-, illetve gázszállítmányok rendszeresen visszatérő bizonytalansága, illetve zavarai erősítették az európai uniós energiapolitika újragondolásának indokoltságát.

A **2007. első félévi német EU-elnökségi program** a biztonságos, környezetbarát és versenyképes energia ellátást biztosító új közös energiapolitika formába öntését kiemelt feladatként kezelte.

Az Európai Bizottság a 2006. júniusi Európai Tanács következtetéseiben foglaltaknak megfelelően kidolgozta, és 2007. január 10-én közzétette az EU energiapolitika Stratégiai Áttekintését és a politika megújítására vonatkozó stratégiai javaslatait, és a célkitűzések végrehajtását szolgáló Energiapolitikai Cselekvési Tervet magában foglaló „Energiapolitikát Európának” című közleményét. A Bizottság a közleményhez az energiapolitika egyes területeiről készített részletes jelentéseket csatolt. Ezen anyagokat kiegészíti a Bizottság éghajlatváltozással kapcsolatosan közzétett stratégiai anyaga, amelynek következtetéseire az energiapolitikai anyagok épülnek.

A cél 2020-ra 20 százalékkal csökkenteni az üvegházhatást kiváltó gázok kibocsátását. A csomag központi elemét a Strategic Energy Review kiadvány jelenti, amely az európai gazdaságot energia-hatékonyra és alacsony széndioxid kibocsátóvá szeretné alakítani. A Bizottság figyelmeztet arra, hogy az EU energiafüggősége a mai 50 százalékról 2030-ig várhatóan 65 százalékra, míg a gázimporttól való függőség 57 százalékról 84 százalékra, az olajiparral kapcsolatos 82 százalékról pedig 93 százalékra nő.

A jelentésben megfogalmazott konkrét javaslatok:

- a belső energia- és gázpiac kialakításnak befejezése, az energiatermelés és az energia-disztribúció elválasztása, erőteljesebb, független hatósági kontroll, amely a teljes európai energiapiac érdekeit veszi figyelembe, nem csak az egyes nemzeti érdekeket tartja szem előtt, ahogy az manapság gyakran előfordul;
- célkitűzés megfogalmazása a zöld energiaforrásokkal kapcsolatban, 2020-ig szólóan. Egyes EU-politikusok szerint az újrahasznosítható energia mértékének el kellene érnie a 20 százalékot a teljes energiafogyasztáson belül;

- célkitűzés megfogalmazása a bioüzemanyagokkal kapcsolatban, 2020-ig szólóan;
- az energiahatékonyság 20 százalékos javítása 2020-ig;
- az energiával kapcsolatos kutatás-fejlesztés támogatása, évente legkevesebb 50 százalékkal kellene növelni az alacsony széntartalmú technológiák kifejlesztésével kapcsolatos kutatások költségvetését;
- szolidaritási rendszer kidolgozása az energiakrízisek kezelésére, egy új energia-megfigyelő rendszer felállítása;
- közös külső energiapolitika kialakítása annak érdekében, hogy szorosabbra fűzzék a kapcsolatokat a szállító, a fogyasztó és a tranzitországok között. A célok megvalósulását a Bizottság kétéves jelentésekben követné figyelemmel.

„Az Európai Energia Politika csakúgy lehet sikeres, ha találkozik a kézműipari vállalkozások, a kis- és középvállalkozások igényeivel” – véli az UEAPME, a Kis- és Középvállalkozások Európai Szövetsége és az energia politika tárgyában kiadott közleményéhez az alábbi kommentárokat fűzte:

1. Bevezetés

Az Európai Bizottság 2007. január 10-én mutatta be az 'Európai Energia Politikához' készült forgatókönyvét. A közlemény számos dokumentumot tartalmaz olyan témákról, mint az energia hatékonyság, a megújuló energiák, az egységes belső energiapiac, az energetikai infrastruktúra. A közlemény és a hozzá tartozó dokumentumok elérhetők: http://ec.europa.eu/energy/energy_policy/index_en.htm címen.

Az európai energiai stratégia legfőbb céljai a következők:

- Egy sokkal versenyképesebb európai energiapiac kialakítása, mely hozzájárul a munkahelyek számának növekedéséhez és az energiaárak csökkenéséhez;
- A harmadik országokból származó energiahordozóktól való függőség csökkentése az EU saját tiszta energia termelésének növelésével;
- Az üvegház hatású gázok kibocsátásnak csökkentése az EU-ban, ami csökkentené a globális felmelegedés hatásait Európában és világszerte.

E célok elérése érdekében az Európai Bizottság a következő operatív célkitűzéseket javasolja:

- Az egységes, belső elektromos és gázpiac létrehozása, mely többek között az energiatermelésnek az elosztástól való szétválasztására koncentrál, valamint az infrastruktúrák, a hálózatok javítására;

- Egy kötelező célkitűzés a megújuló energiákra, a megújuló energiák az EU teljes energia felhasználásának 20 %-t kell, hogy adják 2020-ig, azon belül pedig a bio üzemanyagok 10%-t kell, hogy kitegyenek;
- Az energia hatékonyság 20%-s javítása 2020-ig;
- Az EU üvegházhatású gáz kibocsátásának 20%-s csökkentése 2020-ig vagy 30%-s csökkentés egy nemzetközi egyezmény keretében;
- Az energiához kapcsolódó kutatásokra és fejlesztésekre szánt éves költségvetések 50%-s emelése az elkövetkező 7 évben, különösen az alacsony CO₂ kibocsátású, a fosszilis energiahordozóktól független technológiák terén;
- Egy közös EU-s külső energiapolitika.

A 2007. március 8-9-én a Tavaszi Tanács ambiciózus célokban állapodott meg a megújuló energiaforrások, az energia hatékonyság és az üvegházhatású gázok tekintetében, de azt a Bizottság javaslata jelentős mértékben tompította a belső energiapiac kiteljesedését illetően. A kormányfők nem támogatták sem a tulajdonviszonyok szétválasztására irányuló javaslatot, sem az EU-szintű szabályozó hatóság létrehozására vonatkozó javaslatot sem. A Tavaszi Csúcson az elnökség által megfogalmazott következtetések elérhetőek az alábbi címen: http://www.consilium.europa.eu/ueDocs/cms_Data/docs/pressData/en/ec/93135.pdf

Az Energiái Stratégiának egy óvatos elemzése a kézműipar és a KKV-k szempontjából azt mutatta, hogy a KKV-kat ez a terv többféle módon is érinti.

1. A KKV-k megszenvedik annak következményeit, hogy nincs tényleges verseny az energiaszektorban.
2. A KKV-k nagyon jól teljesítményre lennének képesek az energia hatékonyság terén.
3. A KKV-k hozzá tudnak járulni az üvegházhatású gázok kibocsátásának csökkenéséhez, valamint a fosszilis energiaforrásoktól való függőség csökkenéséhez.

A kézművesek, a kis- és középvállalkozások Európában támogatják az új európai energiapolitika céljait és főbb célkitűzéseit, de az UEAPME arra kér minden intézményt, hatóságot akár EU-s, akár nemzeti szinten, hogy sokkal alaposabban, körültekintőbben vegyék figyelembe a KKV-k igényeit, és azokat a kihívásokat, melyekkel a KKV-k szembe találják majd magukat ezen célkitűzések eléréséhez szükséges konkrét intézkedések végrehajtásakor. A javasolt stratégia csak akkor válhat valósággá, realitássá, és csak akkor járulhat hozzá pozitívan a Lisszaboni Programhoz, ha valamennyi vállalkozás számára hagynak teret a bekapcsolódásra, és ha az energiapolitikai stratégia nem károsítja az európai gazdaság versenyképességét.

2. A KKV-k szenvednek annak következményeitől, hogy az energiaszektorban nem történt meg a hatékony verseny megteremtése, és az energiaszektorban továbbra is előttünk álló feladat a belső piac létrehozása

Számos országban a kézműipari vállalkozások, a kis- és középvállalkozások még ma is monopolisztikus struktúrákkal találják szembe magukat az energiaszektorban, számukra nincs arra valódi lehetőség, hogy megválasszák saját áram- vagy gázszolgáltatójukat. Az ár, amit a kisvállalkozásoknak meg kell fizetni, túl magas és ráadásul sűrűn emelik. A piaci liberalizáció és az egységes, belső energiapiacnak a tervezett létrehozása az elmúlt években nem járt sikerrel, a rendelkezésre álló jogi és szabályozási eszközök nem elég erősek ahhoz, hogy kikényszerítsék az egységes belső energiapiac létrehozását. A kisvállalkozások által fizetendő magasabb árak számukra versenyhátrányt eredményeznek a nagyvállalatokhoz képest, különösen az energaintenzív tevékenységet végző kisvállalkozásoknál.

A főbb hiányosságok, melyek hiánya, illetve akadályok, melyek megléte miatt nem jön létre egy hatékony belső piac:

- Vertikális integráció van a termelők és az elosztók között, mely mintegy kvázi monopolisztikus struktúrát teremt, és lehetővé teszi a vevő költségére történő bérbe adást. Ezt a struktúrát akadályként használják az új piaci szereplőkkel, versenytársakkal szemben;
- Hiányoznak a határon átnyúló energiaszolgáltatás feltételei, olyanok a keresztmetszetek, melyek a piaci szegmentációt ismételten csak a vásárlók költségei ellenében teszik lehetővé;
- Gyenge a nemzeti szabályozás, mely konfrontálódik a multinacionális szolgáltatókkal, és amelyet a multinacionális szolgáltatók megkerülnek.

Az UEAPME teljes mértékben támogatja az Európai Bizottságnak a belső energiapiac kialakítására irányuló célkitűzését, és egyben aláhúzza, hogy ez a következőket kívánja meg:

- Az elosztási hálózatoknak a termelőktől való hatékony szétválasztását, valamint előfeltételezi, hogy a hatóságok valóban hatékonyan élhessenek ellenőrzési jogkörükkel valamennyi, az elosztási hálózathoz kapcsolódó döntésben (hozzáférés, szállítási költségek, stb.). A nagyobb verseny létrehozásához és a piac megnyitásához vezető első lépés a tulajdonjogok szétválasztása kell, hogy legyen. Ennek megvalósítása során vigyázni kell arra, nehogy hálózati monopóliumok jölessenek létre, melyek aztán profit maximalizáló politikát folytatnának majd.
- Szükséges a nemzeti szintű hatóságok erejének megnövelése annak érdekében, hogy ki lehessen kényszeríteni a termelés és az elosztás

hatékony szétválasztását, valamint hatékonyan szabályozni lehessen az elosztási hálózatokat.

- Szükséges annak előírása, hogy a vásárlókat kötelező legyen átlátható információkkal ellátni a szerződésekkel és az árakkal kapcsolatban.
- Szükséges a nemzeti hatóságokkal összhangban működő Európai Szabályozó Hatóság megerősítése, hogy biztosítani lehessen a szükséges liberalizációs intézkedések kikényszerítését (vagyis a szétválasztását), valamint, hogy növelni lehessen a határon átnyúló kapacitásokat, szállítmányokat és javítani az együttműködést, hisz az nélkülözhetetlen előfeltétele az európai piacokon zajló verseny megerősítésének.
- Azért, hogy valamennyi piaci szereplőt rá lehessen bírni a meglévő szabályozás tiszteletben tartására az UEAPME azt kéri a Bizottságtól (Versenypolitikai Főigazgatóság, Belső Piaci Főigazgatóság, Energetika és Közlekedéspolitikai Főigazgatóság), a nemzeti versenyhatóságoktól és az EU Bíróságtól, hogy teljes mértékben éljenek lehetőségeikkel és harcoljanak a domináns piaci pozícióval való visszaélés ellen, a meglévő törvényi szabályozás bevezetésének elmulasztása vagy nem megfelelő bevezetése ellen, valamint az indokolatlan állami támogatások ellen.
- Mindaddig, amíg a belső uniós energiapiac nem működik, addig a kisfogyasztóknak kell megfizetniük hiányának az árát. Az UEAPME támogatja, és jogosnak tartja, hogy rendeletben szabályozzanak olyan témákat, mint a kiszámítás módja vagy hogy bizonyos ügyfélcsoportokra állapítsanak meg ár felső értékeket.

A vállalkozások olyannak képzelik a jól működő energiapiacot, ahol az energia szállítása költséghatékonyan történik, hisz az előfeltétele minden egyéb energiapolitikai intézkedésnek, melyek célja a megújítható energiaforrások térnyerése vagy az üvegházhatású gázok kibocsátásának csökkentése. E célok megvalósítása legalábbis rövidtávon mindenképpen plusz költségeket jelenthet a vállalkozások számára.

3. A kézműipari vállalkozások, a kis- és középvállalkozások hatalmas ki nem használt potenciállal rendelkeznek az energiahatékonyság növelése terén

Nem lesz megvalósítható az EU azon célkitűzése, hogy 2020-ra 20%-kal javuljon az energiahatékonyság, ha a KKV-kat nem hozzák olyan helyzetbe, hogy teljes mértékben élhessenek a vállalkozásukban rejlő energia megtakarítási képességükkel. Általánosságban véve a KKV-k kétféle módon tudnak hozzájárulni ehhez az európai uniós célkitűzéshez: először is azzal, hogy saját cégükön belül növelik az energiahatékonyságot azzal, hogy beinvestálnak az elérhető legjobb technológiába és javítják épületeik energiahatékonyságát; másodsor pedig akkor, ha olyan szolgáltatást nyújtanak, mely növeli az épületek, más vállalkozások energiahatékonyságát.

A KKV-k energiahatékonyságát javítani lehet egyrészt, ha a hatóságok rendeletekkel kikényszerítenek bizonyos hatékonysági sztandardokat, másrészt úgy, ha a cégeket arra ösztönzik, hogy önkéntesen döntsenek a beruházás mellett.

Azokban az esetekben, mikor a KKV-kat rendeletekkel kényszerítik arra, hogy energia megtakarítást eredményező technológiákba ruházzanak be, akkor a jogalkotónak tekintettel kell lennie a cégek beruházási ciklusaira és nem szabad, hogy veszélyeztesse a múltbeli beruházások amortizációját. Nem szabad, hogy újraberuházásokat írjanak elő, még mielőtt a múltbeli beruházásokat a vállalkozások leírhatnák. Ezért azon új energiahatékonysági sztandardok esetén, melyek esetén muszáj beruházást megvalósítani, ott olyan időhorizontot kell megállapítani, mely összhangban van a korábbi beruházások amortizációs idejével. Ha rövid időkeretet hagynak, akkor a vállalkozások tönkremenetelének elkerülése miatt szükség lesz állami támogatásokra.

A KKV-k önmaguktól akkor invesztálnak majd az energiatakarékos technológiákba, ha az ilyen beruházások megtérülnek a cég számára. Annak érdekében, hogy a meglévő hatalmas energiamegtakarítási potenciált ki lehessen aknázni a kézművesek, a kis- és középvállalkozások részére különböző támogatásokat kell adni:

- A kézműveseknek, kis- és középvállalkozásoknak támogató szolgáltatásokra van szükségük ahhoz, hogy teljes mértékben élhessenek energiamegtakarítási képességükkel. Az állami, a közhatalmi testületek (kamarák) és az önkéntes vállalkozói érdekképviselők által nyújtott tudatosságnövelés, a tájékoztatás, a megvalósítással kapcsolatos tanácsadás, ezek mind-mind beletartoznak e szolgáltatások közé.
- Európai szinten ezeket a szolgáltatásfajtákat támogatni tudja az évenként megrendezésre kerülő „EU Intelligens Energia KKV Fórum”, melyen az érintett felek vesznek részt, úgymint az európai intézmények, KKV-szövetségek és kutatóintézetek. Ez a fórum igyekszik megkönnyíteni az új technológiák és új megoldások átadását, valamint hálózatok létrehozását.
- A kisvállalkozások számára gyakran nehézséget, problémát okoz az energiahatékonyságot javító beruházások finanszírozása, különösen mikor a beruházás megtérülése több évig is eltart. A legtöbb esetben a mikrohitel (25.000 euro értékig) még elegendő lehet. Ezért speciális garancia-rendszereket, állami vagy az Európai Beruházási Alapból kell forrásokat elérhetővé tenni.
- Az energiahatékonysági beruházások a legtöbb esetben nemcsak a cég számára előnyösek, hanem az egész társadalom számára is. Tekintettel kell lenni ezekre a pozitív külső hatásokra (piaci hiányosság) és azokért pénzügyi kompenzációt kell nyújtani; egyébként a beruházás szintje

mindig is alatta lesz a társadalmi optimumnak. Adózási ösztönzőkkel és speciális, célzott állami támogatásokkal kellene bátorítani a vállalkozásokat, hogy el lehessen érni a beruházási kedv megfelelő szintjét.

Ezért az UEAPME támogatja a nemzeti integrált energiatakarékosági programokat (például az épületek esetén), melyek egyszerre ösztönzik az energiahatékonyságot, a modernizációt és a munkahelyteremtést olyan intézkedéseken keresztül, mint állami támogatások, támogatott, alacsony kamatozású hitelek, kölcsönök, stb.

- Csak akkor lehet bevezetni, elindítani az energiahatékonyságot célzó beruházásokra garancia rendszereket és állami támogatási programokat a piaci hiányosságok kompenzálása érdekében, ha azt az Európai Bizottság engedélyezi, lehetővé teszi. Ezért a környezetvédelem állami támogatásáról szóló, hamarosan megszülető iránymutatásokba bele kell venni az állami támogatások ezen fajtáinak szabályozását.
- Az energiahatékonyságra és a megújuló energiaforrásokra irányuló kutatás és innováció különösen oda kell, hogy figyeljen a KKV-kra. Mindenféle támogató intézkedésnek tekintettel kell lennie a KKV lehetőségeire, kisebb méreteire.

A KKV-k szolgáltatások nyújtóiként fontos szerepet játszanak az épületek energiahatékonyságának növelésében (épületek kivitelezése és felújítása), valamint saját energiagazdálkodásukon is javíthatnak. Ezért a KKV-kat még jobban be kell vonni az úgynevezett integrált szolgáltatásokba (beszerelés, fenntartás, stb.) és nem szabad engedni, hogy ezeket a szolgáltatásokat kizárólagosan csak a nagy energiaszolgáltatók nyújthassák, hisz nekik, az energiaszolgáltatóknak az az érdekük, hogy minél több energiát adjanak el.

4. Az üvegházhatású gázok kibocsátásának csökkentése és a megújuló energiaforrások előmozdítása meglehetősen drága, és az ezirányba tett lépések versenyhátrányt okozhatnak, ezért ezeket a leggazdaságosabb módon kell megvalósítani

Európában a kézművesek, a kis- és középvállalkozások támogatják azt a célt, hogy csökkenjen az üvegházhatású gázok kibocsátása és növekedjen a megújuló energiaszolgáltatás felhasználásának aránya. Mindkettőre szükség van és hosszú távon mindkettő megtérül, hisz az innováción keresztül javul a versenyképesség, valamint a környezeti károk enyhítésére a jövőben kevesebbet kell majd költeni. De Európa tisztában kell legyen azzal, hogy rövid távon mindkét fenti cél plusz költségeket okoz és káros hatással van az unió vállalkozásainak versenyképességére. Ezért az UEAPME néhány alapelv követését kéri, mikor intézkedések történnek e célok megvalósítása érdekében:

- A kibocsátás kereskedelem egy hatékony módja annak, hogy a gazdaságilag legjobb módját találjuk meg a CO² kibocsátás csökkentésének, de csak akkor működik, ha a feltételek előre megjósolhatóak és a piac megfelelő módon szervezett. Jelen pillanatban egyik feltétel sem teljesül. Európának minél gyorsabban döntenie kell arról, hogy a Kyoto utáni időszakban milyen piaci alapelveket és milyen mértékig alkalmaz.
- Az UEAPME támogatja az üvegházhatású gázok kibocsátásának további csökkentését, átérzi annak szükségességét, hogy az iparosodott világnak tovább kell haladnia ezen az úton, de arra figyelmeztet, hogy Európa „egyedül ezt nem tudja megvalósítani”, különösen az USA nélkül, egyedül nem képes változtatni a klímán, de viszont saját gazdasága versenyképességét károsíthatja azzal, ha egyedül próbál meg cselekedni.
- A megújuló energiaforrások népszerűsítése terén néhány közgazdasági realitásnak működnie kell. Európának meg kell teremtenie egy szabályozó környezetet, mely azt ösztönzi, hogy a gazdaságilag legmegfelelőbb megújuló energiaforrások kerüljenek kiválasztásra, és –ha kell- azok kapjanak támogatást. A piac a beruházási hajlandóságot, a kutatásokat és az állami támogatásokat a lehető leghatékonyabb módon kell, hogy a megújuló energiaforrások felé irányítsa, anélkül, hogy bármilyen negatív módon diszkriminálná a decentralizált kisprojekteket.
- Ha az energiára kivetett bármilyen speciális adót, illetéket a megújuló energiaforrások állami támogatására fordítanak, hogy azokat versenyképesebbé tegyék, akkor azt oly módon kell, hogy tegyék, mely valamennyi energiafelhasználó számára lehetőséget hagy a cselekvésre. Számos KKV amiatt panaszkodik, hogy arányaiban ő nekik sokkal többet kell fizetniük, mint a nagy cégeknek.
- A megújuló energiaforrások népszerűsítésének szabályozói kerete kell, hogy garantálja az egyenlő bánásmódot a decentralizált és kisléptékű energiatermelés számára.

Végezetül az UEAPME hangsúlyozni szeretné, hogy mindezek az erőfeszítések, melyek az energiafelhasználás hatékonyságának növelését, a megújuló energiaforrások népszerűsítését, és az üvegházhatású gázok kibocsátásának csökkentését célozzák, csak akkor fognak működni, ha Európa képes lesz megteremteni az egységes, belső piacot, mely további liberalizációt, valamint nemzeti és európai szinten érvényre juttatható rendeletek bevezetését teszi szükségessé.